

hele den foregaaende og hele den efterfølgende Time, hvilk 2 Timer han ikke vil kunne anvende, enten til at høre Forelæsninger andre Steder eller til at undervise i Skoler. Det er netop ogsaa den store Banffelighed ved Bæreaanstalterne paa Christianshavn og flere andre Steder. Naar man nu, saaledes som det er nævnt i en af de fremkomne Piecer, har gjort et høist beklageligt Skridt, da man lagde Studentersforeningen, der er Støttepunkt i saa mange Henseender for mange fattige Studerende, saa langt bort fra Forelæsningsnes Midtpunkt, saa synes det mig, at man efter de Erfaringer, man der har indhøstet, og efter den blandt de Studerende derved opstaaede store Misnoie ikke yderligere bør gjøre Skridt i samme Retning, thi disse store Afstande medføre et uhyre Tidstab og dermed Pengebefrustning for de fattige Studenter. Dernæst siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at han synes, det er for meget for vort lille Land at have tre botaniske Haver eller tre botaniske Undervisningsanstalter. Saa Henseende skal jeg forøvrigt bemærke, at Statskassen vist endog betaler for fire saadanne Haver, idet Driverterne ved Rosenborg saavidt jeg veed, ogsaa høre under Statskassen. Men jeg skal dernæst bemærke, at naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds antager, at man ved at flytte den botaniske Have ud til Randsbøsskolen kun vil faa een Have derude, da svæver han virkelig i en Bilsfarelse. Det er nemlig af Alle bestandig blevet fastholdt, at der derved vilde fremkomme to Haver ved Siden af hinanden, og det følger ogsaa af sig selv, da Opgaven for de to Haver er saa forffjellig; den enes Opgave er at udpynte Planterne i deres naturlige Skikkelse, og Opgaven for den anden er at udpynte Planterne, om jeg saa maa sige, i deres mest unaturlige Skikkelse. Der vil altsaa virkelig blive to Haver, og det kunde jo ganske vist være interessant at se den almindelige Bevidsthed om den hele Havesags uddanne sig ved, at man saaledes lagde disse to forffjellige Haver ved Siden af hinanden. Men jeg maa ikke desto mindre af de anførte Grunde fragaade det. Derimod er det klart, at naar

man gaar ind paa at lægge den botaniske Have ud paa Glaciet, vil man kunne undvære den, der ligger ude ved Charlottenlund og indtager en overmaade stor Strækning, medens den tidligere næsten flittke har været benyttet og i de senere Aar har været benyttet meget lidt i Sammenligning med den botaniske Have herinde. Det er nemlig fra flere Sider udtalt, at der kunde være Haab om at slippe for den botaniske Have derude ved Charlottenlund, naar man fik en ny Have, der kunde optage saa mange Skovtræer, at de kunde være tilstrækkeligt repræsenterede. Men det, der for mig staar som det maasse allervigtigste Moment, er det finantsielle. Selv Opponenterne sige, at den gamle botaniske Have, den Tønde Land fravegnet, som skulde gives til Kunstakademiet, er c. 350,000 Rd. værd (Berg: Nei!). Det sige idetmindste nogle af Opponenterne, andre kunne være af en anden Mening; men saa Meget er dog i alt Fald klart, at jo mere man udsætter den gamle botaniske Haves Nydning, desto mere ville Grundene paa Gammelholm tabe i Værdi. Vi maa nemlig husse paa den uhyre Konkurrence, som Grundene paa Gammelholm i den sidste Tid have faaet og fremtidigt yderligere ville faa i Grundene paa Glaciet. Naar man derimod saasnart som muligt ordner alle Forholdene paa Gammelholm, naar man anlægger de Forbindelsesveie med Byen, som med de projekterede Broer have været tilfattede, naar man fortsætter de halvbegyndte Gader igjennem botanisk Have, saa at Gaderne ikke ende i et Mankeværk, er der efter al Sandsynlighed Haab om, at Grundene paa Gammelholm ville finde Kjøbere til rimelige Priser; men i modsat Fald ville Priserne for Grundene paa Gammelholm med Alarene naturligvis falde overordentligt. Jeg mener derfor, at der virkelig Sagen alene set fra den finantsielle Side, er al Grund til at følge Ministeren, for, at man kan faa Planen med Bebyggelsen af Gammelholm snarest muligt afsluttet, Noget, som man tilbids ogsaa skylder dem, der allerede have kjøbt Grunde paa Gammelholm til høie Priser. — Med Hensyn til Forslagene under Nr. 36 og 40 kan jeg ikke sige Andet, end at jeg synes,